

Het Beleg van Wijchen

Een verslag van de Wedstrijd Het Kasteel Wijchen 1 – WLC 2

Op 16 september jongstleden trok een achttal koene strijders van het schoone Eindhoven richting het drassige land rond de rivieren. Kannonnen, stormrammen, brandjes en zware gevechten waren het gevolg. Is het kasteel veroverd? Zijn er slachtoffers gevallen? Of keerden de onzen onverricht ter zake terug naar de lichtstad? Na een terugtocht langs de moerasdraak brengt uw heraut ter plaatse verslag uit van deze belegering van Het Kasteel Wijchen.

FASE 1: VERKEN HET SLAGVELD

Het keurcorps wat door het leven gaat als WLC 2 kan dit jaar putten uit een mooi mengsel van jeugdige ambitie en grote ervaring. Het trof in Het Kasteel Wijchen een team van een vergelijkbaar allooi, en ook op papier ontliepen beide teams elkaar nauwelijks.

Het Kasteel Wijchen 1	-	WLC 2	-
Stan Heijmans (1983)	-	Thomas Kools (2026)	-
Willem van Berkel (1993)	-	Jarich Haitjema (1992)	-
Kaz Haans (1956)	-	Nol Swinkels (1957)	-
Twan Rutjes (1866)	-	Hans Baijens (1857)	-
Bram Rutten (1881)	-	Max Quintus (1726)	-
Henk van Kortenhof (1839)	-	Nino Messaoudi (1813)	-
Henk Massink (1866)	-	Jasper Krenning (1801)	-
Jorik Quint (1786)	-	Niels Feijen (1775)	-

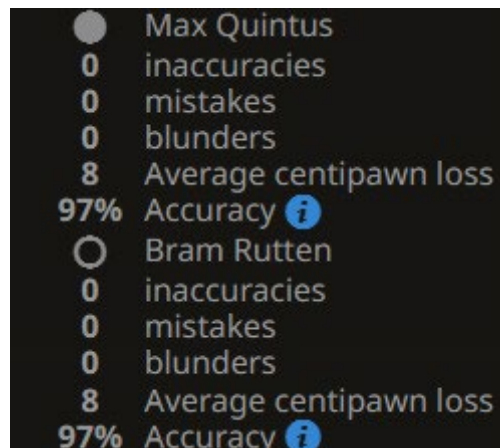


Figuur 1: Actiefoto van WLC 2 afgelopen zaterdag in Wijchen.

FASE 2: IN POSITIE

Een gedegen fundament is het halve begin zoals mensen zelden plegen te zeggen. Dit fundament werd in deze wedstrijd gelegd door **Nol Swinkels**. Hij en zijn tegenstander waren te ridderlijk om in de volledige symmetrische stelling tot beslissende acties over te gaan. De handen werden geschud en het harnas kon alweer uit. Na dit vroege resultaat was het een tijdje stil aan de borden; je kon de raderen horen kraken. Maar toen.. Opnieuw was er vrede getekend, en dit keer aan bord 5 bij **Max Quintus**. Hij had misschien heel licht voordeel onderweg, maar uiteindelijk wisten

zowel hij als zijn tegenstander de stelling goed in balans te houden. Toen de stofzuiger over het bord ging, geloofden beide heren het wel.



Figuur 2: De computer geeft in al haar wijsheid goedkeuring aan het spel aan bord 5.

Helaas kwam de partij van **Niels** net niet lekker uit de verf. Van het boerenleger wat Niels op de damevleugel naar voren schoof, was er ineens eentje de weg kwijt. Zijn tegenstander wist daar wel raad mee: ruilde alle stukken en won het pionneneindspel overtuigend. Een achterstand dus, maar toch was het vooruitzicht voor de onzen best gunstig

FASE 3: (NIET) TOESLAAN

Nino was een van de mensen die er naarmate de middag vorderde steeds beter voor te staan. Hij had zich op de koningsvleugel als een soort schildpad teruggetrokken. Toen zijn tegenstander echter te vele tijd besteedde om aldaar door te breken, brak Nino door op de damevleugel, haalde een tweede dame en rolde de witte koning die nog steeds in het centrum stond op. Hij boekte daarmee ook zijn eerste partij winst in de zaterdag competitie; dat smaakt ongetwijfeld naar meer.



Figuur 3: Indruk van Nino's koningsvleugel in zijn partij tegen Bram Rutten.

Ook **Hans** deed een duit in het zakje, lange tijd verdedigde hij een robuuste stelling, voorbeeldig. Ik moet bekennen dat ik de details niet helemaal goed heb kunnen overzien, maar ongetwijfeld lag een briljante afwikkeling in de tijdnoed aan ten grondslag. Hiermee stonden we 3-2 voor! De champagne ging al bijna open, maar toen pakten de donderwolken zich samen boven het wijkcentrum.

Thomas was al enige tijd bezig zijn prettige stelling uit de opening te verknallen, hij koos voor een plan op de damevleugel, maar bleek zichzelf daarmee uiteindelijk meer in de weg te zitten dan zijn tegenstander. Laatstgenoemde counterde sterk, en Thomas kon met pek en veren van het bord terugkeren. **Jarich** daarentegen leek het omgekeerde pad te bewandelen. Hij stond wat gedrongen vanuit de opening, maar wist zich los te worstelen en won zowaar onderweg een pion. Hij was die op het gemak aan het opzetten toen als donderslag bij heldere hemel zijn tegenstander allerlei tactische tegenkansen kreeg. Dit nam zulke proporties aan dat Jarich genoeg moest nemen met remise.

Dat legde alle druk bij onze legeraanvoerder **Jasper** neer. Die was gedurende de middag met een take-no-hostage-mentaliteit ten aanval getrokken op de koningsvleugel. Hij had de belegeringstoren al tegen de stadsmuren van Wijchen aanstaan, toen er een steentje op de weg bleek te liggen. De toren wankelde waardoor de teamleider van de tegenstander in staat was om het schip vlot te trekken, en laat in de middag het halfje over de streep te trekken.

FASE 4: HET RESULTAAT

Het kasteel is niet veroverd, maar toch keert het tweede team met een halfje als buit terug uit Wijchen. Geen slechte start tegen een op papier ongeveer even sterk team, maar gezien de situatie op de borden had er nog wel wat meer ingezet. Desondanks zijn we van de 0 af, en wacht op 7 oktober Zuid-Limburg 5. Dan een verslag met iets meer diagrammen ;).

Het Kasteel Wijchen 1	-	WLC 2	4-4
Stan Heijmans (1983)	-	Thomas Kools (2026)	1-0
Willem van Berkel (2167)	-	Jarich Haitjema (1992)	½ - ½
Kaz Haans (2125)	-	Nol Swinkels (1957)	½ - ½
Twan Rutjes (1894)	-	Hans Baijens (1857)	0-1
Bram Rutten (2013)	-	Max Quintus (1726)	½ - ½
Henk van Kortenhof (2082)	-	Nino Messaoudi (1813)	0-1
Henk Massink (1805)	-	Jasper Krenning (1801)	½ - ½
Jorik Quint (1830)	-	Niels Feijen (1775)	1-0